

מרצה שפוטר ללא שימוע זכאי לפיצויים

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת קבע, כי התובע, אשר עבד אצל הנתבעת כמרצה ומרכז מגמה, ופוטר שלא כדין, יקבל פיצויים בסך של 63,473.50 ש"ח, בגין הנזק שנגרם לו ובגין רכיבים נוספים.

השופטת איצקוביץ קבעה, כי הסיבה האמיתית לפיטורי התובע הייתה חוסר אפשרות לשבצו בעבודה במכללה כתוצאה מסגירת מגמת המכונות, ברם על הנתבעת היה לתת לתובע בטרם פיטוריו זכות לשימוע, שמטרתו העיקרית לאפשר לעובד להזים את הטענות כלפיו ולנסות לשכנע את העומד להכריע בגורלו לשנות את רוע הגזירה.

על אף טענות הנתבעת, לא ניתן לראות בפגישה שבה נמסר לתובע הודעה על פיטוריו כ"שיבת שימוע". זכות שימוע כוונתה לאפשר לעובד לטעון את טענותיו ולנסות לשכנע את המעביד שלא לפטר.

יש לזכור, כי זכות הטיעון איננה מטבע לשון, ואין לראות בה "טקס" גרידא שיש לקיימו כדי לצאת מידי חובה.

השופטת קבעה, כי לא ניתן לראות זכות שימוע שניתנה במועד שבו הייתה החלטה מגובשת של הנתבעת להפסיק את עבודתו של התובע.

לאור האמור, כל עוד זכות זו לא ניתנה כדין לתובע, יש פגם בהחלטה על פיטוריו והתובע זכאי לפיצוי בגין הנזק שנגרם לו כתוצאה מהפיטורים שלא היו כדין.